

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7524/2021
09.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Јелице Бојанић Керкез и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Ранчев, адвокат из ..., против туженог ЈКП "Напредак" Сокобања, кога заступа Правобранилаштво Општине Сокобања, ради неоснованог обogaћења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2729/19 од 16.11.2020. године, у седници одржаној 09.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2729/19 од 16.11.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2729/19 од 16.11.2020. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу, Судска јединица у Сокобањи П 614/16 од 13.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је укупна површина породичне стамбене зграде у ..., Ул. ... бр. ..., власништво тужиоца, 232,02 м², што је тужени дужан да призна и трпи и проведе у својој пословној евиденцији, како је изреком наведено. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу исплати новчане износе наведене у изреци, са законском затезном каматом за сваки доспели износ посебно, како је изреком наведено. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 51.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 2729/19 од 16.11.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда, у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу првом изреке и одбачена тужба у том делу. Ставом трећим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу трећем изреке и предмет у овом делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену (став први и други изреке) тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност посебне ревизије у границама својих овлашћења, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20), па је утврдио да посебна ревизија тужиоца није дозвољена.

Према члану 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У конкретном случају, ревизијом побијани део односи се на решење о одбачају тужбе којим је поступак у том делу правноснажно окончан и правноснажну пресуду ради дуга по основу неоснованог обогаћења, сагласно одредбама члана 210. и 211. Закона о облигационим односима.

Против решења о одбачају тужбе посебна ревизија није дозвољена, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер се та ревизија може изјавити само због погрешне примене материјалног права, како је одређено наведеном законском одредбом, а одлучивање о одбачају тужбе спада у процесна правила. Наиме, имајући у виду садржину затражене правне заштите (а то је утврђење чињенице која се односи на површину непокретности), о којој је суд у побијаној одлуци одлучио тако што је решењем одбацио тужбу, у том делу, као недозвољену, то по оцени Врховног касационог суда, изјављена ревизија против наведеног решења у конкретној парници, није дозвољена. Према томе, како ревизија може бити изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права у за то предвиђеним случајевима, али не и због погрешне примене процесних норми, нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији која је у конкретном случају изјављена против решења о одбачају тужбе. У преосталом делу ревизијом побијане пресуде, који се односи на спор ради дуга, одлука о тужбеном захтеву зависи од конкретне чињеничне и правне ситуације, односно зависи од чињеница утврђених у сваком конкретном случају, те се не ради о правном питању које је потребно размотрити ради уједначавања судске праксе, односно правном питању од општег интереса и питању у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2., у вези члана 419. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којом је поступак правноснажно окончан (у конкретном случају против решења о одбачају тужбе), док је ставом 2. истог члана закона прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, а ставом 6. исте законске одредбе, прописано је да ће се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењивати одредбе овог закона, о ревизији против пресуде.

Ако је решењем другостепеног суда правноснажно окончан поступак којим је одбачена тужба због апсолутне ненадлежности, као у конкретном случају, ревизија је дозвољена под условом да се ради о спору у коме би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, донете у другом степену.

Побијаном правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву постављеном у тужби од 27.05.2016. године, а вредност предмета спора је 29.009,02 динара.

Имајући у виду вредност предмета спора, ради се о спору мале вредности, обзиром да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а одредбом члана 479. став 6. истог закона прописано је да против одлуке другостепеног суда у поступку о споровима мале вредности није дозвољена ревизија.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**